

Odvolaie podané 21. decembra 2022: Európska centrálna banka proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá rozšírená komora) z 12. októbra 2022 vo veci T-502/19, Francesca Corneli/ECB

(Vec C-777/22 P)

(2023/C 63/31)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolaieľka: Európska centrálna banka (v zastúpení: C. Hernández Saseta, A. Pizzolla, splnomocnení zástupcovia, M. Lamandini, avvocato)

Ďalší účastníci konania: Francesca Corneli, Európska komisia

Návrhy odvolaieľky

Odvolaieľka navrhuje, aby Súdny dvor:

1. zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 12. októbra 2022, Francesca Corneli/ECB (T-502/19, neuvěřený, EU:T:2022:627), v časti, v ktorej zrušil rozhodnutia ECB z 1. januára 2019 a 29. marca 2019, a na tento účel:
2. vyhlásil žalobu, ktorú na Všeobecný súd podala Francesca Corneliiová podľa článku 263 štvrtého odseku 4 ZFEÚ, za neprípustnú a v dôsledku toho ju zamietol v celom rozsahu,
3. subsidiárne vyhlásil zákonnosť rozhodnutí ECB v rozsahu, v akom sú predmetom tohto konania, a prípadne vrátil vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol o žalobných dôvodoch, ktoré neboli v napadnutom rozsudku skúmané, a
4. uložil pani Francesce Corneliiovej povinnosť nahradiť trovy, ktoré ECB vynaložila na oboch stupňoch konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Európska centrálna banka uvádza na podporu svojho odvolaia dva odvolaie dôvody.

Svojím prvým odvolaím dôvodom ECB tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil viacerých nesprávnych právnych posúdení – čiastočne založených na skreslení skutkových okolností – pri posúdení aktívnej procesnej legitímácie pani Francescy Corneliiovej a jej záujmu na konaní, pričom žalobkyňa nespĺňala požiadavky článku 263 ods. 4 ZFEÚ. ECB najmä tvrdí, že Všeobecný súd:

- i. skreslil relevantné skutkové okolnosti tým, že konštatoval, že zrušené rozhodnutia ovplyvnili údajne existujúce „práva“ Francescy Corneliiovej ako akcionárky spoločnosti Banca Carige, ktoré v skutočnosti neexistovali alebo sa ich tieto rozhodnutia neovplyvnili;
- ii. dopustil sa nesprávneho právneho posúdenia tým, že zrušeným rozhodnutiam priznal priamy účinok na právne postavenie Francescy Corneliiovej, ktorá v čase podania žaloby patrila medzi viac ako 35 000 malých akcionárov spoločnosti Banca Carige;
- iii. dopustil sa nesprávneho právneho posúdenia tým, že usúdil, že pani Francescy Corneliiovej sa zrušené rozhodnutia osobne dotýkali z dôvodu, že súviseli s jej postavením akcionárky spoločnosti Banca Carige, ktoré ju podľa Všeobecného súdu výlučne identifikovalo, a z tohto dôvodu bola osobne dotknutá napadnutými rozhodnutiami;
- iv. dopustil sa nesprávneho právneho posúdenia tým, že usúdil, že pani Francesca Corneliiová mala záujem na zrušení rozhodnutí, ktoré boli zrušené, odlišný od záujmu adresáta týchto rozhodnutí, čiže spoločnosti Banca Carige, keďže tento záver nie je v súlade s ustálenou judikatúrou týkajúcou sa výnimočných prípadov, v ktorých možno uznať záujem spoločníka na konaní.

Svojím druhým odvolacím dôvodom ECB tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri posúdení právneho základu, ktorý ECB použila pri prijatí zrušených rozhodnutí, keďže „významné zhoršenie úverovej inštitúcie“ ako vyjadrenie závažných okolností analyticky opísaných v zrušených rozhodnutiach patrí medzi podmienky predchádzajúce prijatiu opatrenia o zavedení dočasnej správy. ECB najmä usudzuje, že Všeobecný súd:

- i. nezohľadnil výklad článku 70 konsolidovaného zákona o bankách poskytnutý vnútroštátnymi súdmi, a teda sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade tohto ustanovenia a dosahu odkazu na článok 69g ods. 1 písm. b) konsolidovaného zákona o bankách obsiahnutého v uvedenom článku 70;
- ii. sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia nezohľadnením vnútroštátneho práva ako celku, z ktorého jasne vyplýva vôľa talianskeho zákonodarcu úplne a správne prebrať smernicu 2014/59/EÚ⁽¹⁾;
- iii. sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia nezohľadnením kontextuálneho a teleologického výkladu článkov 69g a 70 konsolidovaného zákona o bankách z hľadiska rozsahu opatrení včasnej intervencie vrátane dočasnej správy;
- iv. sa dopustil sa nesprávneho právneho posúdenia konštatovaním, že výklad článku 70 konsolidovaného zákona o bankách vo vzťahu k článku 29 smernice 2014/59/EÚ predstavuje výklad talianskej právnej úpravy *contra legem*.

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190).

**Odvolanie podané 23. decembra 2022: LE proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora)
z 26. októbra 2022 vo veci T-475/20, LE/Komisía**

(Vec C-781/22 P)

(2023/C 63/32)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľ: LE (v zastúpení: M. Straus, advocaat)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľa

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu o návrhu na zrušenie ďalšieho rozhodnutia týkajúceho sa sporu súvisiaceho s rozhodnutím C(2020)3988 final,
- vrátil vec Všeobecnému súdu na ďalšie konanie o návrhoch a námietkach, ktoré uviedol LE, tiež v mene s ním prepojených strán, voči a v súvislosti s napadnutým rozhodnutím,

alternatívne

- rozhodol, alebo vydal dočasné rozhodnutie o vypočutí svedkov alebo predložení dôkazov na podporu návrhu pred rozhodnutím o hlavných nárokoch,
- zrušil rozsudok Všeobecného súdu o návrhu na zrušenie, alebo iné rozhodnutie, týkajúce sa sporu v súvislosti s rozhodnutím C(2020)3988 final, a ak tak Súdny dvor rozhodne, vrátil vec Všeobecnému súdu na ďalšie konanie o žalobných dôvodoch a námietkach proti a v súvislosti so sporným rozhodnutím,